प्रतिमा

पाणिपादिविश्वीनायां जायते महको महान्।
जङ्गानानुविश्वीना च प्रमुकलगायकारियो ॥
पृत्ताम्बदिनाप्राय श्वीना वच्चःस्यनेस्नु या।
सम्यणावयवा या तु त्रायुर्णन्मीपदा सदा।
एवं लच्चमासाय कर्मयः परमेश्वरः॥ *॥
स्वमानः सुरैः सर्वः समन्ताद्यं येद्रवम्।
ध्रक्षेण नन्दिना चैव महाकालेन प्रश्रुरम्॥
पणता लोकपालास्य पार्चे तु मयनायकाः।
वृत्वदृश्कृरिदिश्वीव भूतवेतालसंवतः।
धर्चे सुरास्य कर्मयाः सुवन्तः परमेश्वरम्॥

गत्यंविद्याधरिकतराणामधाधरीगुद्धकनायकानाम्।
गणेरनेकै: भ्रतभी महेन्द्रसुनिप्रवीरेरिभनन्द्यमानम् ।
भ्रतान्त्रन्द्री: भ्रतभा: प्रवालपृष्योपचारप्रचयं दहिद्दः।
संस्त्र्यमानं भगवन्तभीखं
नेचचयेणामरमर्ह्यपुच्यम्। * ॥

सूत उवाच। अधुना मंप्रवक्तामि अद्वेनारी वरं परम्। गर्देन देवदेवस्य नारीरूपं सुधोभनम् ॥ र्गाई तु जटाभारी वालेन्द्रकलया युत:। उमाई तु प्रदातयो सीमन्ततिलकावृभौ॥ वासुकिं दिचियो कर्गे वामे कुगडलमादियीत्। बालिका चीपरिष्ठान् कपालं दिचियो करे। विश्रूलं वापि कर्त्र ये देवदेवस्य श्रूलिन:। बामती दर्पेणं दद्यादुत्यलं वा विश्रेषत: । वामवाह्य कर्नयः क्षेय्रवलयान्वितः। उपवीतच कर्तयं मिणसुक्तामयन्तया ॥ स्तनभारमचाई तु वामे पीनं प्रकल्पयेत्। धाराहं मुज्जलं कुर्यात् श्रोएयहं नुतर्थेव च । लिङ्गाई मुई कत्त्रं यात्राचिनकतासरम्। षामे लमपरीधानं कटिस्त्रत्रयान्वितम् । न(नारत्रसमोपेतं द्विगां भुजमान्वितम्। देवस्य दिवा पारं पद्मीपरिसमास्यितम् । कि चिद्रहेनाथा वामं भूषितं नपुरेच च। र त्रे विभूषितान् क्र्यारङ्गुलीबङ्गलीयकान् ॥ शासलामं तथा पादं पार्वका दश्येत् सदा। वर्षेनारीत्ररखेदं रूपमस्मित्रदाहृतम्। *। उमामदिशास्यापि लच्यं भ्रयातः दियाः। नं स्थानन्तु तयोवंच्ये जीलाललितविभ्यमम् । चतुर्भु जं दिवा हुं वा जटाभारेन्द्रभूषितम्। षीचनवयसंयुक्तमुमेकस्कत्यपाश्विनम्॥ दिचियो नो ख्यां गूलं वासं कुचभरं करम्। दीपिचर्मपरीघानं नानारक्रोपधोभितम् । सुप्रतिष्ठं सुनेप्रच तपाईंन्ड हुताप्रनम्। वामे तु संस्थिता देशी तस्त्रोरी बाचुगू दिता। शिरोभूषयसंयुक्तीरलकैलं जितानना। मवालिका कर्णवती ललाटतिलको ज्ञ्चला । मधिकुण्डलमंयुक्ता क्रिकाभर्या कचित्। हारकेष्रवहुला हरवक्षावलोकिनी॥ बामा ग्रेंदेव देव साम्यानी जीलया कचित्।

दिचगनु विदः सत्वा बाहु दिचगतीश्यवा । स्तन्धे वा दिल्यो कृत्री सुग्रत्य हुलिसे: कचित्। वामे च दर्पणं दछादृत्पलं वा सुश्रीभनम् ॥ कटिस्चचयचेव नितम्बे खात् प्रलम्बनम्। जया च विजया चैव कार्त्तिकेयविनायको ॥ पार्श्वीद्श्वेतच सतीरणमगुद्धकम्। मालाविद्याधरांस्तच वीयावानधरीमणः। एतद्रमभेशस्य कर्नयं भूतिमिक्ता ॥ * ॥ शिवनारायणं वस्त्रे सर्वपापप्रकाश्वम्। वामार्डे माधवं कुर्याद् चिगे जूलपाणिनम् ॥ वाचुदयच ज्ञायस्य मिणिकेय्रभूषितम्। ग्रहचक्रधरं ग्रान्तमारक्ताङ्ग्लिविश्रमम् ॥ चक्रम्याने गहाचापि पाणी ददादधस्तवे। प्रश्चितिरे द्याद्वार्थं भूषणी ज्ञालम्। पीतवस्त्रपरीधानं चर्णं मणिभूषितम्। दिचार्रे जटाभारमईन्द्रकतलच्यम् ॥ सुनङ्गहारवलयं वरदं दिच्यां करम्। दितीयचापि कुर्व्वीत चित्रुलवर्धारिणम् ॥ यालोपवीतसंयुक्तं कचाईं क्रांतवाससम्। मिगरतेच चंयुक्तपारं नामविभूषितम्। प्रिवनारायस्थेवं कल्पयेद्रपमुत्तमम् ॥ 🗰 ॥ महांवराहं वच्चामि पद्महत्तं गराधरम्। तीत्खदंदायघोरास्यं मेदिनीवामकुर्परम् ॥ दंदायेगोड्तां दान्तां धरगीमुत्पलान्विताम्। विसायोन्पृह्णनयनासुपरिषात् प्रकल्पयेत्। द्चिगं कटिसंखनु करन्तस्य प्रकल्पयत्। कूमांपिरि तथा पारमेकं नागन्त्रसङ्घेनि। संन्त्रमानं लोकेशी: समन्तात् परिकल्पयेन् ॥ *॥ गार्सिं इच कर्त्यं भुजाएकममन्वतम्। रीद्रसिंशासनं तद्भद्विदाश्तिमुखिच्यम् ॥ क्तअपीनप्रटाकीर्यं दारयन्तं दिते: सुतम्। विनिगैतान्त्रजालच दानवं परिकल्पयेत्॥ वमनां विधरोहारं अकृतीकृतिने नगम्। युध्यमान्य कर्तवं बचित् करणवन्यने: ॥ परित्रान्तेन देखेन तत्र्यमानं सुचुम्हः। देखं प्रदर्भयेतन खड़्गखेटकधारियम्। स्वमानं तथा विद्यां दर्शयेदमराधिपे: । * । तया त्रिविक्रमं उच्छे ब्रह्माखाक्रमंगोत्सगम्। वामपार्चे तथा राजुसपरिष्ठात् प्रकल्पयेत् । व्यवसादामनं तावत् करूपयेत् सकमकः सुम्। दिचियो क्तिकां विद्यास्त्रसं दीनं प्रदर्भयेत्। भुद्रारधारियं तदइलिनास्येव पार्यतः। बत्वनचापि क्र्वन्तं गर्इन्तस्य द्र्यायेत्। #। मन्खरूपं तथा मान्खं कौमीं कूमी हतिं खरेत्। एवं रूपस्त भगवान् कार्यो नारायको इरि:॥*॥ मका कमळलुधरः कर्तयः स चतुम् खः। इंगारू ; क्रित् कार्यः किच कमलासनः। वर्णेन पद्मगर्भाभञ्चतुर्वा हु: मुभेच्या: । कमण्डलं वांमकरे सुर्च इस्ते च इचिया। वामे दख्धरं तहत् सुचचापि प्रदश्येत्॥ सुनिभिद्देवगत्यत्रीः स्त्यमानं समन्ततः। क्वविधिमिव लोकांकीन् युकामर्घरं विभुम् ।

खगचमीधरचापि दिवयज्ञीपनीतिनम्। व्याच्यस्थाली मानेतृ पार्चे वेदांच चतुर: पुन: । वामपार्चे तु सावित्रो दिल्यो च सरस्तती। अये च ऋषयस्तदत् कार्याः पैतामचे परे । ।। कार्निकेयं प्रवच्चामि तक्णादिखसन्निभम्। कमलीद्रवर्गाभं सुकुमारं कुमार्कम् । गेष्डके चीरकेर्यं सं मयूरवरवा इनम्। स्थानीयखेटनगरे सुजान दाद्र कत्त्वयेत्। चतुर्भं तः कर्वटे स्यादने यामे दिवाचुकः ॥ ग्रेति: पाग्रस्तया खड्ग: ग्रर: मूलन्तधेव च। वरद्धिव इस्तः स्याद्यवाभयदो भवेत् । एते दिच्याती च्याः केय्रकटकी अञ्चलाः। धनु: पनाका मुख्य तर्कानी च प्रसारिता। विदक्तं तामन्द्रच वामइस्ते प्रशस्तते। हिभुजस्य करे प्रक्तिवांमे स्यात् कुक् टीरपरे। चतुर्भे जे प्रक्तिपाधी वामनो दक्तियो लिसः। वरदीश्भयदी वापि दिचिमः स्वात तुरीयकः॥ *॥ विनायकं प्रवस्यामि गणवक्षं चिलीचनम्। लबीदरं चतुर्वां इं बालयत्त्रोपवीतिनम् ॥ स्वस्तिकण हइक्ल्डिमेकदंष्ट्रं पृध्दरम्। खंदनां दिलामकरे उन्पलस तयापरे। लड्डकं परश्चीव वामतः परिकल्पयेत्। रहत्सं चिप्रगमनं पीनस्कत्वा हिपा थिनम्। युक्तं वृद्धिकुवृद्धिभ्यामधस्त्राम्बाधकान्वितम् । 🛊 ॥ कात्वायन्याः प्रवच्चामि रूपं दश्भवन्तथा। वयानामपि देवानामनुकारानुकारिकीम्। जटाज्दममायुक्तामहैन्द्रस्तरंशसराम्। लीचन त्रयसंयुक्तां पूर्वेन्द्रसहभाननाम्। यतसीप्रयवर्गाभां सुप्रतिष्ठां सुलीचनाम्। नवयीवनसम्पन्नां सर्व्याभरणभूषितान् ॥ सुचारदभानां तहत् पीनो ज्ञतपयोधराम्। तिभङ्गस्थानसंस्थानां महिषासुरमहिनीम् ॥ विश्लां दिल्ली ददान् खड्गचकन्तरीव च। ती द्रावार्ग तथा प्रक्तिं द्वियो सम्निदेप्येत्। खेटकं पूर्णनापच पाश्मद्भूश्मेव च। चयटां वा परमुं वापि वामतः सन्निवेश्योत्। व्यक्षतान्त्र हिष्ठं तद्विधिरस्कं प्रदर्शयेत्। शिर्फिदोद्ववं तदद्वानवं खड्गपाणिनम् । चूदि स्वेन निभिन्नं नियंदन्तविभूषितम्। रत्तरत्तीशताङ्गच रत्तविष्क्रितेच्यम् । वेष्टितं नागपाग्रेन भुक्कटीभौषणाननम् । यपाभ्यामहस्तेन धतके प्रख दुगया। वमद्धिरवक्षच देवाः सिंहं प्रदर्शयेत्। देवासु दिचणं पादं समं खिं होपरिश्चितम्। कि चिन् इं तथा वासमङ्गुष्टं सि इशोपरि। स्वयसानच तद्रपममरी: सन्निवेश्येत् । 🛊 । ददानीं सुरराजस्य रूपं वच्चे विशेषतः। यहसनयनं देरं मत्तरार्गसंस्थितम्। एष्रवचीवदनं सिंइस्तमं महास्वम्। किरीटज्ञाखलधरं पीवरोक्स जे च सम । वचोपलधरं तहन्नानाभरयभूषितम्। पूजितं देवगत्वर्वेरघरोगणसंस्ततम्।